

Especial Mascotes

7 curiositats que no sabies sobre els gats de colònies

A Andorra, hi ha centenars de colònies amb milers de gats urbans. Des de l'associació Gats i miau Andorra estem especialitzats en la gestió ètica de colònies felines per protegir-les i conscienciar sobre la figura del gat feral. Segur que desconeixes alguna de les set curiositats que t'expliquem a continuació!

1. Les colònies de gats sempre han format part de les nostres ciutats

Des de fa mil·lenaris, els gats urbans conviuen amb nosaltres en grups que anomenem colònies. Actualment hi ha un mètode de gestió ètica i responsable per tenir-los controlats. Gairebé tots aquests felins són gats ferals, és a dir, que han nascut al carrer i no han tingut cap contacte proper amb l'ésser humà, fet que explica que siguin poc socials. Un gat feral no pot viure en un espai tancat: és important respectar les seves necessitats bàsiques de llibertat, i per això els gestionem i controlem amb esterilitzacions, cures veterinàries i alimentació, directament a cada colònia urbana.

2. Els gats urbans necessiten la nostra ajuda per viure

Per limitar al màxim les situacions de maltractament i de

misèria que poden experimentar aquests gats urbans (enverinaments, malalties felines, desnutrició, etc.), és imprescindible aplicar un mètode comunitari de gestió ètica i responsable. Des de Gats i miau Andorra implementem una gestió reconeguda a nivell internacional, basada en quatre pilars: captures amb esterilització dels gats i l'osca a l'orella; desparasitacions i seguiment veterinari; alimentació amb pinso, i conscienciació de la població i de l'Administració. Aquesta estratègia permet tenir colònies de gats sans i controlats, fet que millora també la convivència amb el veïnat. Amés, aquesta gestió alleuja la tasca voluntària dels cuidadors de colònies, i permet informar millor els ciutadans sobre les colònies felines.

3. Donar restes de menjar als gats urbans és perillós per a ells

Distribuir restes de menjar a les colònies de gats és un gest amb bona intenció, però no ajuda realment els felins. Les restes de tipus pasta, pa, arròs, etc. provoquen danys irreversibles als ronyons dels gats i no són gens nutritives per a ells. Les restes de carn o de peix amb espines o ossos poden provocar ferides i fins i tot perforacions del sistema digestiu (vam veure casos reals). Aquest tipus de restes també atrau els insectes i provoca olors i brutícia, cosa que desencadena queixes

del veïnat i conflictes. El millor per ajudar els gats del carrer és alimentar-los en safates netes amb pinso per a gats, en un lloc tranquil i protegit per a ells a cada colònia.

4. Els gats de colònies no són gats abandonats

Com ja hem esmentat anteriorment, els gats de colònies van néixer al carrer i no solen ser socials amb l'ésser humà. Els gats de casa que s'abandonen al carrer (o que es perden fora) no solen sobreviure molt de temps, ja que no saben on trobar aliment, com refugiar-se i defensar-se, etc. Els gats de colònies són animals molt territorials i no solen compartir els recursos amb gats nous. Cada colònia de gat és un grup molt unit, una mica com una família felina. Els estudis indiquen que sempre hi ha una gata alfa, uns mascles més solitaris, unes femelles més properes, etc., i en qualsevol cas, una jerarquia molt organitzada que es pot observar a l'hora de menjar, quan els alimentem amb pinso.

5. Les mares felines sempre tenen cura de la seva ventrada

Malauradament, a les colònies sense gestió ètica neixen cada any desenes de ventrades ja que les gates no estan esterilitzades. Si veus alguna ventrada o algun gatet, abans d'agafar-lo, comprova si la seva mare no és per la zona. Espera almenys dues o tres ho-

res, a certa distància, abans d'agafar els gatets, si la mare no apareix. Aquests necessiten la seva mare felina durant almenys els primers tres mesos de vida: és fonamental per a la seva salut i per desenvolupar un comportament correcte una vegada siguin adults. Si separen els gatets de la seva mare, aquesta també pot tenir problemes molt greus, amb mastitis, infeccions i desesperació durant diverses setmanes. Això demostra que és important pensar en les conseqüències i l'ètica abans d'agafar gatets. El millor és tenir cura de tota la família, i esterilitzar la mare felina per evitar més ventrades al carrer.

6. Els gats de colònies poden viure fins a 15 anys i més!

Gràcies a la gestió responsable que implementem a colònies, des de Gats i miau Andorra aconseguim gats sans i més protegits. Esterilitzar-los i desparasitar-los de forma periòdica permet evitar noves ventrades que neixen al carrer i estabilitzar la salut de tots els felins, millorant també el seu aspecte. Atenem també els gats ferals que ho necessiten en cas de ferida o malaltia, gràcies al nostre seguiment veterinari a llarg termini. I alimentem els gats amb pinso per mantenir la seva salut. Amb totes aquestes actuacions, els gats urbans viuen de manera més sana i controlada. I la nostra millor

recompensa és veure que els felins aconsegueixen viure molt més temps, fins a més de 15 anys, a les seves colònies urbanes gestionades.

7. Tu pots participar i ajudar els gats que viuen al carrer

T'agraden els gats i vols participar en aquest meravellós projecte de gestió ètica de colònies? Des de Gats i miau Andorra sempre necessitem pinso i llaunes per alimentar els gats, així com donatius econòmics per poder fer front a les despeses veterinàries. Pots fer un donatiu directament al nostre compte bancari oficial o a la guardiola que tenim a la clínica Les Valls, davant de la CASS, a Andorra la Vella. Realitzem la nostra labor amb els gats únicament gràcies a la vostra generositat amb els donatius. Els gats de colònies us ho agraeixen, i us animen també a seguir les nostres aventures felines a les nostres xarxes socials! <

Gats i miau Andorra

Teaming per donar 1€ al mes: <https://www.teaming.net/gatsimiauandorra>
Compte Morabanc per a donatius: **AD85 0007 0019 0001 5219 0013**

📍 f Gatsimiauandorra

Andorra, un país pet-friendly

fort, civisme i gossos perillosos. És a dir, recordar les obligacions, a més dels drets.

Les races més habituals

A Andorra, les races més comunes pel que fa a gossos és la yorkshire terrier, seguida del llaurador i el border collie. Quant als gats, el comú europeu és el més habituals a les famílies, seguit del persa i del siamès.

Mascotes per parròquies

La distribució d'animals de companyia està força repartida però com és d'esperar la capital del Principat és la que compta amb més (2.003 gossos i 802 gats), mentre que a la resta de parròquies la distribució supera el miler en el cas dels gossos, i no arriba als mig miler quant als gats.

Andorra sempre ha estat un país molt acollidor per les mascotes, que troben en el país muntanyenc espai suficient per córrer i gaudir d'un paisatge que juga a favor seu. Els andorrans, gràcies a les característiques orogràfiques del Principat, gaudeixen de la companyia de gossos i gats principalment, sent uns grans amants i defensors de la tinença de mascotes com un membre més de les seves famílies. Això ha portat a dades bastant interessants, ja que segons les aportades l'any passat pel Registre d'animals de companyia,

al país hi havia registrats prop de 13.700 animals de companyia, uns 10.000 dels quals eren gossos i la resta, gats. Si valorem aquestes xifres en relació amb anys anteriors, es pot veure un increment considerable en la tinença de mascotes, sobretot arran de la pandèmia.

Propietaris responsables

Són tots el propietaris, bons propietaris? Evidentment, qualsevol persona és lliure de tenir mascota, però a Andorra cada vegada s'està regulant més el seu ús, perquè els compradors o adoptants siguin conscients de la responsabilitat que suposa aquest acte i que aquest no sigui producte d'un impuls propi o per quedar

bé amb els fills. Una mascota (sobretot els gossos) té unes necessitats que van més enllà de donar-los menjar i que cal cobrir diàriament (passejos, vacunes, higiene, etc.), i durant molts anys. D'aquest aspecte sembla que no en són conscients molts i prova d'això és que, malauradament, la gossera del Principat encara es veu obligada a acollir mascotes després d'una curta estança en llars on van arribar sense gaire previsió, i on prima l'egoisme dels propietaris que en el dia a dia no es volen comprometre a compartir la vida amb el seu animal de companyia. En aquest sentit, seria ideal que el propietari en potència es deixés assessorar per un expert per comprovar si realment és una bona

idea acollir a casa una mascota, i si finalment el veredicté és positiu, quina raça és la més adequada.

A més de tot això, seria ideal que el propietari fes alguna formació o algun curs per ensinistrar correctament la mascota, ja que no només hi conviu la persona o família que l'adquireix/adopta, sinó tot el cercle proper de convivència (veïns, barri, etc.). El Govern d'Andorra és conscient de les problemàtiques que es donen en aquesta convivència entre ciutadans i mascotes i per això el mes passat va encetar una campanya de comunicació per conscienciar sobre la tinença responsable dels animals de companyia i centrada en cinc temes: adopció, salut animal, seguretat i con-

Turisme amb mascotes

Si decideixes passar uns dies a Andorra amb teu animal de companyia, has de saber que l'animal ha d'estar identificat amb microxip, vacunat contra la ràbia, i com a propietari, has de tenir actualitzat el passaport per a animals de companyia.

Si alguna de les teves mascotes és una animal salvatge, de fauna autòctona o no autòctona, abans de venir hauràs de sol·licitar l'autorització per a la seva importació. <

Beneficis de tenir un animal de companyia

La convivència entre animals i persones ve de lluny, d'un vincle que es va començar a establir quan els humans els van criar i seleccionar d'una banda, com a aliment i d'un altra, per altres usos. Amb el pas del temps, gossos i gats van ser incorporats a les llars amb una finalitat més afectiva que no pas pràctica. Hi ha experts que consideren que aquest pas no va ser casual. El biòleg Edward O. Wilson, creador de la teoria de la biofilia, els humans desenvolupem una afinitat innata per tots els éssers vius; fins i tot afirma que en presència de gossos i gats alliberem oxitocina, l'hormona relacionada amb el plaer.

Sigui com sigui, quan aquesta convivència tenia principalment lloc en entorns rurals, on els animals es podien moure en llibertat en grans espais, no hi

sorgia cap problema. Però amb el trasllat massiu de població cap a les ciutats on els habitatges són més petits i els espais públics molt escassos, s'ha tornat prioritari establir una pautes per integrar els animals de companyia sense fer malbé les relacions amb els veïns i els altres segments de la població.

Però no és un fenomen casual, el voler tenir animals de companyia a les ciutats, entorns molts vegades freds i hostils on s'ha demostrat que tenir un amic fidel a casa té efectes molt positius per a les persones:

- **Beneficis emocionals:** els animals de companyia ajuden a combatre la depressió i la solitud.
- **Beneficis antiestrès:** treure a passejar el gos en obliga a fer exercici físic i ens distreu dels problemes que arrosseguem al cap tot el dia.
- **Beneficis educatius:** tenir cura de les mascotes ajuda als infants en el seu desenvolupament emocional i social.
- **Beneficis per a la salut:** conviure amb un gos o un gat augmenta el nivell

d'endorfines, responsable de la sensació de benestar funcionant com un estabilitzador del ritme cardíac i la pressió arterial. En la pràctica això vol dir que els propietaris de mascotes pateixen menys atacs de cor.

- **Beneficis en teràpies assistides:** l'ús de mascotes com ara cavalls o dofins en les teràpies per a diverses malalties neurològiques no és nou. Són les conegudes com intervencions assistides amb animals de companyia, en les quals els animals formen part del trac-

tament per promoure la millora en les funcions físiques, socials, emocionals i cognitives del pacient.

- **Beneficis socials:** sobretot en el cas dels gossos, treure'l a passejar o a fer esport en reportarà noves amistats, ja que coincidirà amb altres persones en la mateixa situació o en enamorats dels animals.
- **Beneficis anímics:** els animals de companyia no jutgen als seus companys de vida; t'estimen tal com ets, i això és impossible que no et faci sentir bé amb tu mateix.
- **Beneficis mentals:** principalment en el cas de les persones grans, tenir una mascota els ajuda a mantenir-se actius mentalment.
- **Beneficis de seguretat:** no és cap secret que a més de companyia ens brinden una sensació de seguretat, sobretot si és tracta d'un gos. ◀

Ensinistrar per millorar la relació amb els nostres animals de companyia

De petits a c o s - tuma a fer molta gràcia que intentin pujar al sofà o que vulguin dormir al nostre llit, però si no eduquem als animals de companyia, quan es facin grans arribaran els problemes, i en molts casos, el plantejament d'abandonament. Per evitar-ho cal ser molt cons-

cient que una mascota no és una joguina ni un peluix, i que se l'ha d'ensenyar a conviure.

Els experts recomanen començar l'ensinistrament quan són cadells, un cop completat el període de vacunació (tres mesos), que és quan l'animal s'inicia en la socialització. L'aprenentatge es farà a poc a poc, perquè pugui gestionar i incorporar les pautes de manera positiva. El més important és ser constant i continuar aplicant les

normes a casa que han de seguir tots els que hi conviuen, i fer-ho des del reforç positiu i no el càstig. En cas contrari, criarem, animals insegurs, porosos i poc sociables.

Paral·lelament, cal estimular a l'animal pel seu correcte desenvolupament físic i emocional, que es pot fer mitjançant el joc o activitats més rutinàries.

I què passa si volem provar de fer-ho a casa?

No tothom pot ser César Millán, l'ensinistrador més famós del món, però per posar límits i donar unes mínimes pautes de comportament a les vostres mascotes (gats i gossos principalment), que millorin la convivència potser tampoc cal.

Mai és tard per fer-ho, però no ens enganyem, el millor moment és quan son petits i seguir com un mantra una rutina cada dia perquè la vagin incorporant. És a dir, que l'èxit residirà en

gran part en la implicació, dedicació i paciència dels propietaris, així com en la manera de fer-ho, sempre des de l'afecte i no de la imposició agressiva o el càstig. Si ho feu així, aconseguireu que responguin a petites ordres com acudir quan els crideu, asseure's en un lloc concret, etc., a més d'aprendre a no fer malbé el mobiliari o esperar a sortir de casa per fer les seves necessitats (en el cas dels gossos). <

Què fer amb les mascotes durant les vacances

Els veritables amants dels animals no aparquen a les seves mascotes durant l'estiu ni quan marxen de vacances. De fet, planifiquen els seus dies de descans tenint en compte aquells hotels, restaurants i espais lúdics on poden accedir amb els seus animals de companyia sense ni restricció. Per sort, són cada vegada més els establiments on pots allotjar-te o degustar un bon àpat juntament amb el teu gos o gat sense problemes. I així hauria de ser sempre, però malauradament alguns tipus de viatges no ho fan possible. En aquests casos, ens plantejem què fer durant aquests dies o setmanes amb els nostres amics, que evidentment no passa per deixar-lo sos a casa sense cap supervisió encara que estigui envoltat de comoditats i amb prou menjar.

Supervisió d'un amic o familiar: una opció per no trencar-li la rutina és que es pugui que-

dar a casa, però supervisat per una persona responsable que es comprometi a tenir-ne cura, que segons l'animal pot variar considerablement. No és el

mateix haver d'ocupar-se d'un peix, que d'un gat o un gos. **Okupar la casa d'un amic o familiar:** aquesta opció implica que la nostra mascota conviuri

durant els dies que no hi serem amb un amic o familiar. Li hauréu de crear un espai còmode en aquesta llar temporal i deixar al cuidador tot el que

necessitarà per estar per ell. **Residència especialitzada:** si no vols demanar favors, una bona alternativa és la de les residències d'animals, sobretot per a gossos i gats. Hi ha per a tots els nivells econòmics. Tanmateix, cal recordar de tenir actualitzada la cartilla de vacunació i informar als cuidadors de qualsevol particularitat que s'hagi de tenir en compte, com ara al·lèrgies o medicació que hagi de prendre. **Cuidadors particulars:** davant el creixement de persones amb mascotes, també han anat sorgint altres opcions per cuidar-los quan el propietari s'ha d'absentar durant un temps més o menys llarg. Aquest seria el dels cuidadors professionals que ofereixen el seu servei de cura a casa seva a través d'aplicacions *online* (Gudog, DogBuddy, entre d'altres) on es pot contractar directament aquell que s'ajusti més al que necessiteu. **Centres veterinaris:** encara que no és el més habitual, alguns centres veterinaris acullen animals de companyia durant uns dies. S'ha de tenir en compte que no es tracta d'espais específicament preparats per a aquesta funció, sobretot si la mascota és molt activa. <

AniCura Món Veterinari Hospital Veterinari, l'hospital que vetlla per la salut de la teva mascota

Fundat l'any 2002 com a Hospital Món Veterinari (HMV) pel doctor Jordi Giné, en l'actualitat és el centre de referència a Andorra pel que fa a l'atenció a l'animal de companyia (gossos, gats i animals exòtics), així com a la zona de l'Alt Urgell, l'Arieja, la Cerdanya, el Pallars i la Vall d'Aran.

Des dels seus orígens, ara fa 20 anys, l'Hospital Món Veterinari (HMV) va tenir clar que el seu objectiu era oferir un servei de màxima qualitat per als millors companys de vida, les nostres mascotes. En aquest sentit i des de l'any de la seva creació,

l'HMV ha anat ampliant i diversificant les seves especialitats i els tractaments perquè els propietaris no hagin de sortir del país per cuidar la salut dels seus animals. Per fer-ho possible compten amb un equip humà amb una gran experiència i capacitat empàtica format per 20 persones entre veterinaris i auxiliars de veterinària. Entre les seves àrees d'especialització destaquen la medicina interna, el diagnòstic per la imatge, la cirurgia general i traumatològica, la cirurgia mínimament invasiva, la rehabilitació i fisioteràpia i l'oncologia. A més, l'hospital compta amb una unitat d'hospitalització i urgències disponibles totes les hores i dies de l'any per a aquells ani-

[AniCura Món Veterinari Hospital Veterinari] és el centre de referència a Andorra pel que fa a medicina veterinària avançada

mals que requereixen vigilància exhaustiva i presencial.

Paral·lelament, i per poder atendre amb més rapidesa les possibles urgències i per estar el més a prop dels seus clients, compten amb una ambulància veterinària que els permet oferir un servei d'atenció veterinària a domicili, adreçat especialment a aquells clients amb dificultats de desplaçament.

Internacionalització en integrar-se al grup AniCura

Al 2020, el centre veterinari va celebrar la majoria d'edat formant part AniCura, l'empresa amb seu a Suècia que representa el major grup d'hospitals i clíniques veterinàries especialitzades en animals de companyia

i tot un referent arreu d'Europa. Aquesta integració ha suposat per a l'HMV més formació continuada per als seus professionals i l'accessibilitat a centres veterinaris europeus punters en matèria d'investigació i coneixement científic, en definitiva un gran benefici que repercutirà en Andorra. Segons Jordi Giné, director i veterinari en cap de l'HMV i actual Practice Manager d'AniCura Món Veterinari, «compartim els mateixos valors, així com la nostra aposta per la medicina veterinària avançada i l'alta qualitat assistencial.

Avantguarda en tecnologia sanitària per als animals de companyia

Situat al capdavant en matèria de tecnologia sanitària pels animals de companyia, AniCura Mòn Veterinari Hospital Veterinari és un dels pocs centres de la seva localització geogràfica que compta amb el servei de tomografia computaritzada (TAC). D'altra banda, també és el primer centre a Andorra que

ofereix tractament amb INDIBA® Animal Health als seus pacients. Gràcies a aquesta tecnologia puntera i eficaç en la recuperació de teixits amplia el seu servei de rehabilitació i fisioteràpia. INDIBA Animal Health és una eina que utilitza la tecnologia de radiofreqüència monopolar CAP/RES 448 kHz per a

abordar en la clínica veterinària la rehabilitació, el dolor, la prevenció de lesions, l'atenció postquirúrgica immediata, el tractament de ferides i hematomes, i, en general, la millora de la qualitat de vida dels animals. Tot de manera segura, no dolorosa i no invasiva.

Comptar amb aquesta àm-

És un dels pocs centres de la zona que disposa de TAC, i el primer centre a Andorra que ofereix tractament amb INDIBA® Animal Health per a la rehabilitació i fisioteràpia

plia gamma de serveis fa que tot i que l'hospital està situat al Principat d'Andorra, el seu alt grau d'especialització juntament amb la seva alta qualitat assistencial i equipament tecnològic l'hagin convertit en un dels hospitals de referència per a moltes clíniques i centres veterinaris situats més enllà de les seves fronteres.

L'objectiu del centre és el de donar cobertura als seus pacients i als veterinaris d'Andorra i de tota la província de Lleida, comarques aragoneses de la Franja, les comarques barcelonines del Berguedà i el Bages, la comarca gironina de la Cerdanya, així com el departament francès de l'Arieja. Gràcies a això, s'eviten desplaçaments llargs dels propietaris amb els seus animals malalts a la vegada que converteix Andorra en centre de referència en el diagnòstic i el tractament de l'animal de companyia.

Sobre AniCura

El grup AniCura es va fundar l'any 2011 sota la idea de compartir recursos i crear oportunitats per a aconseguir una millor atenció veterinària. En l'actualitat suma un total de 42 hospitals veterinaris pel que fa a la península ibèrica, englobats dins els 450 centres arreu del continent europeu, i és un referent en matèria d'atenció veterinària especialitzada per als cuidadors de mascotes i els veterinaris de tot Europa. Ca-

da any, els 11.000 professionals que formen part d'AniCura atenen a més de tres milions i mig de pacients, fet que el converteix en un soci de confiança per a la formació veterinària i la referència de casos complexos. A més, des del 2018, AniCura forma part de Mars Petcare, companyia familiar centrada en la medicina veterinària. ◀

L'Hospital Mòn Veterinari un pioner en la cura de les mascotes

2004: va realitzar amb èxit la primera cirurgia de cataractes bilateral amb col·locació de lents intraoculars.

2007: van col·locar amb èxit la primera pròtesi ortopèdica a un gos amputat a Andorra.

2008: realitzen la primera intervenció amb èxit d'extirpació d'un tumor intracraneal en un gat.

2010: posen en marxa el servei de rehabilitació i fisioteràpia, que es completa el 2022 amb INDIBA Animal Health.

2013: incorpora un nou concepte en cirurgia veterinària, la cirurgia sense sagnat mitjançant l'adquisició d'un electrobisturí d'alta freqüència.

2014: introdueix una nova modalitat quirúrgica única a Andorra: la cirurgia làser amb la qual es realitza la primera cirurgia làser de paladar d'un bulldog francès.

2016: amplien el servei de diagnòstic per la imatge amb l'adquisició d'una TAC helicoidal de 16 corones, únic a Andorra i a l'àrea dels Pirineus.

gosSOS

GosSOS fa una crida animalista a la població d'Andorra!

Quan es troba un gos abandonat al país, el seu primer destí és la gossera oficial del Principat d'Andorra, situada a Sant Julià de Lòria. Si el gos porta xip i es localitza als propietaris, l'animal torna a casa i tot queda en un en-surt. Per contra, si és un gos realment abandonat, la gossera es converteix en la seva llar durant un temps curt o llarg en funció de si el gos és adoptat per una nova família.

A Andorra hi ha més de 10.000 gossos registrats i la gossera està per sobre els 30 peluts de mitjana. Pot semblar poc, però són molts animals i, malgrat que el ritme d'adopcions és bo, costa baixar la xifra perquè el ritme d'entrades és permanent. Els motius són diversos i alguns dramàtics com el fet que algunes famílies que canvien d'habitatge no poden portar el gos al nou pis perquè no s'hi permet viure amb animals domèstics. També hi ha abandonaments per part de gossos de caça, que «ja no són útils per la seva funció original» o bé d'algú que en algun moment va tenir la idea de comprar o regalar un gos sense saber quines obliga-

cions de cura i quines necessitats té associades: passejos, alimentació, necessitats fisiològiques, espai vital... Els motius són diversos i variats, però el seu resultat és que la cessió o l'abandó d'animals no s'atura.

Mahatma Gandhi va sentenciar que «la grandesa d'una nació i el seu progrés moral es pot jutjar per com tracta els seus animals

Mahatma Gandhi va sentenciar que «la grandesa d'una nació i el seu progrés moral es pot jutjar per com tracta els seus animals» i aquest pensament ens interpel·la a tots: poders públics, però també a tots i cadascú de nosaltres. A GosSOS, l'associació protectora d'animals sense ànim de lucre que gestiona la gossera oficial per encomana del Govern, fem una crida a la població en dues direccions: la primera és que abans de tenir un gos pensem bé en les responsabilitats que ens comporta ara i en el futur per evitar així abandonaments. La segona crida és a l'adopció! A la gossera oficial del Principat d'Andorra hi ha gossos adorables que necessiten una nova llar. Tot i els esforços dels treballadors de GosSOS i dels grans voluntaris que ajuden a la cura i el benestar d'aquests animals, és evident que el caliu d'una llar és sempre la millor de les respostes.

Podreu trobar tota la informació d'adopcions i d'altres programes de suport als gossos abandonats del país al nostre web: www.gos-sos.org

